

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (تعادل و ترجیح)

مرجحات منصوصه (شهرت)

جلسه ۴۳۰

استاد شفیعی

اقسام ثلاثه شهرت

شهرت فتوائیه: فتوایی که مشهور است اما مستندش معلوم نیست.

شهرت عملیه: مشهور بودن عمل به روایتی و استناد به آن در مقام فتوا.

شهرت رواییه: روایتی که نقل آن شهرت دارد، یعنی راویان زیادی آن را نقل کرده‌اند.

در شهرت عملی دو بحث مطرح است:

۱. ترجیح روایت به سبب شهرت عملی در مقام تعارض.

۲. جبران ضعف روایت به شهرت عملی با قطع نظر از تعارض.

مرحوم مصنف می‌گوید: دلیلی بر ترجیح روایت به این شهرت وجود ندارد، مگر بگویم: آنچه موجب

تقرب احد الدلیلین به واقع می‌گردد، از مرجحات به شمار آید.

نکته:

برخی گفته‌اند: شهرت، ممیز است نه مرجح زیرا در روایت آمده است که «ان المجمع علیه لا ریب

فیه» یعنی مشهور شکی در آن نیست، و این یعنی قطع به روایت مشهور، اگر قطع به صدور یک طرف

حاصل شد، طرف دیگر می‌شود مقطوع العدم، که از حجیت ساقط است، پس شهرت، ممیز - نه مرجح -

است. به عبارت دیگر شهرت، موجب قطع یا اطمینان به صدور می‌شود در صورت اول، طرف مقابل،

مقطوع العدم، و در صورت دوم، موثوق العدم می‌شود.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

جواب:

اگر یک روایت قطعی باشد که از بحث تعارض خارج است. اگر به خاطر اطمینان به روایت مشهور، طرف دیگر موثوق العدم باشد موجب سقوط از حجیت نمی شود زیرا همین که ظن نوعی وجود داشته باشد، کافی است و شرط نیست که ظن به خلاف نداشته باشیم پس اشکالی در مرجح بودن شهرت نیست.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv